

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Dezideratele sociale prezente și de perspectivă,
2. Insuficiențele legislației în vigoare
3. Proiectul de modificare instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă.
4. Soluțiile pe care le cuprinde sunt temeinic fundamentate, luându-se în considerare:
 - a. interesul social,
 - b. politica legislativă a statului român și
 - c. cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne, precum și ale
 - d. armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte
5. **a) motivul emiterii actului normativ** - cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare;
 - i. principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi;
 - ii. concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice;
 - iii. referirile la documente de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect. Pentru ordonanțele de urgență vor fi prezentate distinct elementele obiective ale situației extraordinare care impune reglementarea imediată, nefiind suficientă utilizarea procedurii parlamentare de urgență, precum și eventualele consecințe care s-ar produce în lipsa luării măsurilor legislative propuse;
6. **b) impactul socioeconomic** - efectele asupra mediului macroeconomic, de afaceri, social și asupra mediului înconjurător, inclusiv evaluarea costurilor și beneficiilor;
7. **c) impactul financiar asupra bugetului general consolidat** atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri;
8. **d) impactul asupra sistemului juridic** –
 - i. implicațiile pe care noua reglementare le are asupra legislației în vigoare;
 - ii. compatibilitatea cu reglementările comunitare în materie, determinarea exactă a acestora și, dacă este cazul, măsurile viitoare de armonizare care se impun;
 - iii. deciziile Curții de Justiție a Comunităților Europene și alte documente relevante pentru transpunerea sau implementarea prevederilor legale respective;
 - iv. implicațiile asupra legislației interne, în cazul ratificării sau aprobării unor tratate ori acorduri internaționale, precum și măsurile de adaptare necesare;
 - v. preocupările în materie de armonizare legislativă;

9. **e) consultările derulate** în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, esența recomandărilor primite;
10. **f) activitățile de informare publică** privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ;
11. **g) măsurile de implementare** - modificările instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale.

Cadrul normativ în materia activității profesiile reglementate în România este reprezentat de Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România în concordanță cu prevederile directivelor și regulamentelor europene în materie cum ar fi Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind recunoașterea calificărilor profesionale.

Activitatea profesională reglementată reprezintă activitatea profesională pentru care accesul sau exercitarea în România sunt condiționate, direct sau indirect, în conformitate cu legislația română în vigoare, de deținerea unui document care să ateste deținerea unui document de formare profesională.

Sunt considerate activități profesionale reglementate activitățile exercitate cu titlu profesional, dacă utilizarea unui astfel de titlu este rezervată doar titularilor unor documente care atestă nivelul de formare profesională. Sunt considerate, de asemenea, activități profesionale reglementate activitățile desfășurate de membrii unei organizații profesionale, dacă organizația respectivă: are ca obiectiv fundamental promovarea și menținerea unui nivel ridicat într-un anumit domeniu profesional; este recunoscută prin legea română în vederea realizării acestui obiectiv; eliberează membrilor săi un document care atestă nivelul de formare profesională; impune membrilor săi respectarea unor reguli de conduită profesională elaborate de acestea; conferă membrilor săi dreptul de a folosi un titlu profesional sau abrevierea acestuia și de a beneficia de un statut corespunzător nivelului de formare profesională.

Activitatea profesională de consilier juridic a fost reglementată în anul 2003 prin Legea 514/2003 dar cu toate acestea la publicarea Legii 200/2004 nu a fost cuprinsă în lista profesiilor reglementate din România, fiind introdusă ulterior prin Ordonanța de urgență nr. 109/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România.

Asemănător reglementărilor privitoare la exercitarea altor profesii reglementate, în conformitate cu Legea 200/2004 *privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România*, care au fie caracter juridic (avocat, notar, executor judecătoresc etc.), fie alt profil (medic, farmacist, arhitect etc.), ar fi posibil ca profesia de consilier juridic să se poată exercita numai dacă cel în cauză, în mod obligatoriu, face parte dintr-un organism unic de interes public, organizat însă la nivel național și dotat cu putere disciplinară. Scopul unui astfel de organism profesional ar fi acela de autoreglementare, de organizare a admiterii în profesie, de organizare a aplicării procedurii disciplinare, de asigurare a formării profesionale continue.

În acest context, facem mențiunea că trebuie făcută distincția între asociațiile profesionale ce au la bază principiile constituționale ale dreptului de asociere și aceste organisme profesionale, cu atribuții de autoreglementare și de organizare a diverselor profesii. De altfel, în această materie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului distinge între organismele profesionale, instituții de drept public, reglementate, ca atare, prin lege - de exemplu Ordinul Național al Medicilor din Belgia, Ordinul Arhitecților din Franța, Ordinul Medicilor Chirurghi din Republica Federală Germania sau Ordinul Avocaților din Spania (ordine din care o persoană fizică, în mod obligatoriu, trebuie să facă parte spre a putea exercita una din profesii amintite) - și asociațiile profesionale. Aceste organisme profesionale nu au fost calificate ca asociații, deci ele nu dau expresie libertății de asociere, în înțelesul art. 11 din *Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale*. Curtea a statuat că existența unor astfel de „ordine profesionale” nu încalcă prevederile art. 11 din *Convenție* dacă, deosebit de apartenența obligatorie la acestea, membrii lor au dreptul de a constitui - dacă doresc - și asociații profesionale (ce urmăresc promovarea intereselor membrilor lor, iar nu a unei profesii în general, potrivit art. 9 din *Constituția României, republicată*).

Așadar, înființarea acestui organism profesional, cu atribuții de autoreglementare și de organizare a profesiei de consilier juridic, ce ar urma, ulterior, să adopte statutul profesiei de consilier juridic are ca scop corelarea cu ansamblul reglementărilor interne pe de o parte și armonizarea legislației naționale cu legislația comunitară și cu reglementările internaționale aplicabile.

Din aceste motive, dar și din alte considerente propunem modificarea și completarea Legii nr. 514/2003 privind organizarea și exercitarea profesiei de consilier juridic.

INIȚIATORI:

Deputat Ioan Holdiș – Grupul parlamentar al PDL

Deputat Mircia Giurgiu – Grupul parlamentar al PDL

Deputat Armet Aladin Mincărită

Dep. PETRU CĂLIAN PO-L

Dep. Mircia GROSARU - minorități

Dep. DRAGOS ZISOPOL - minorități

Dep. Dusan POPOV - minorități

Dep. Rortare Iohane Sorin PSD + PC

Dep. Adrian - Miroslav Merka - minorități

Dep. Petru Măruța PSD